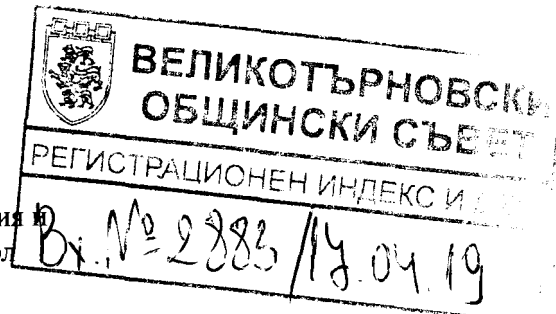

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

на
Надзорния съвет за приватизация и
следприватизационен контрол

ОТНОСНО: Приемане на Вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризъм на Общински съвет Велико Търново като орган по приватизацията за територията на Община Велико Търново

Уважаеми общински съветници ,

В изпълнение на чл.16, ал.1 и § 4 от ПЗР на Закона за мерките срещу изпиране на пари, обн. в ДВ, бр.85/1998, изм. и доп. ДВ, бр. 1/2001 г. са приети Вътрешни правила за предотвратяване и разкриване изпирането на пари при приватизационните сделки в Община Велико Търново. Същите са утвърдени с решение № 812/ 18.07.2002 г. на Великотърновски Общински съвет.

С приетият нов Закон за мерките срещу изпиране на парите /обн., ДВ, бр. 27 от 27.03.2018 г., изм., бр. 94 /2018 г., в сила от 1.10.2018 г., изм. и доп., бр. 17 / 2019 г./ се определят мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контролът по тяхното изпълнение.

Общинският съвет като задължено лице по чл.4, т.22 от ЗМИП, в 4-месечен срок от приемане на Правилника за прилагане на ЗМИП, следва да приведе вътрешните си правила в съответствие с изискванията на чл.101 от Закона за мерките срещу изпиране на пари.

Във връзка с изложеното НСПСК предлага на Общинския съвет да вземе следното **РЕШЕНИЕ** :

На основание чл.21, ал.2 от ЗМСМА, чл.101, ал.1 от ЗМИП и чл.10, т.1 от Правилника за дейността на ОБАП, Великотърновски общински съвет :

1. Отменя Вътрешните правила за предотвратяване и разкриване изпирането на пари при приватизационните сделки в Община Велико Търново, приети с решение № 812/18.07.2002 г. на Великотърновски Общински съвет.

2. Приема Вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризъм на Общински съвет Велико Търново като орган по приватизацията за територията на Община Велико Търново.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НСПСК:

(В. Тошков)

17.04.2019 г.

**ВЪТРЕШНИ ПРАВИЛА ЗА КОНТРОЛ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ
ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ И ФИНАНСИРАНЕТО НА ТЕРОРИЗЪМ
на ОБЩИНСКИ СЪВЕТ ВЕЛИКО ТЪРНОВО като орган по приватизацията
за територията на Община Велико Търново**

**Глава първа
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ**

Чл. 1. (1) С настоящите Вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризъм (ВПКПИПФТ) се определят мерките за превенция за използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контролът по тяхното изпълнение в процедури и сделки, извършвани по реда на Закона за приватизация и следприватизационен контрол (ЗПСК) и участващите в тях лица (клиенти).

(2) Настоящите ВПКПИПФТ се прилагат в случаите, когато Общинският съвет действа в качеството си на орган по чл. 4, ал. 4 от ЗПСК.

(3) Общинският съвет като задължено лице по чл. 4, т. 22 от ЗМИП възлага на Общинска агенция за приватизация извършването на дейностите по ЗМИП, правилника за неговото приложение и настоящите вътрешни правила.

(2) Разкриването на информация, получена по реда на ЗМИП, правилника за неговото приложение и настоящите вътрешни правила, се извършва по решение на председателя на Общинския съвет, след писмен доклад от изпълнителния директор на Общинската агенция за приватизация.

Чл. 2. Нормативното основание за разработването на настоящите ВПКПИПФТ са:

- ЗАКОН ЗА МЕРКИТЕ СРЕЩУ ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ;
- ЗАКОН ЗА МЕРКИТЕ СРЕЩУ ФИНАНСИРАНЕТО НА ТЕРОРИЗМА;
- ПРАВИЛНИК ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЗАКОНА ЗА МЕРКИТЕ СРЕЩУ ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ.

Чл. 3. (1) Изпиране на пари по смисъла на чл. 2 от ЗМИП е:

1. преобразуването или прехвърлянето на имущество, със знанието, че това имущество е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност, за да бъде укрит или прикрит незаконният произход на имуществото или за да се подпомогне лице, което участва в извършването на такова действие с цел да се избегнат правните последици от деянието на това лице;

2. укриването или прикриването на естеството, източника, местонахождението, разположението, движението, правата по отношение на или собствеността върху имущество, със знанието, че това имущество е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност;

3. придобиването, владението, държането или използването на имущество със знание към момента на получаването, че е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност;

4. участието в което и да е от действията по т. 1 – 3, сдружаването с цел извършване на такова действие, опитът за извършване на такова действие, както и подпомагането, подбуждането, улесняването или даването на съвети при извършването на такова действие или неговото прикриване.

(2) Изпиране на пари е налице и когато дейността, от която е придобито имуществото по ал. 1, е извършена в друга държава членка, или в трета държава и не попада под юрисдикцията на Република България.

(3) При съмнение и/или узнаване за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход Общинският съвет е длъжен да уведоми незабавно дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ преди извършването на операцията или сделката, като забави нейното осъществяване в рамките

на допустимия срок съгласно нормативните актове, уреждащи съответния вид дейност. Уведомяват се и компетентните органи съгласно Наказателно процесуалния кодекс, Закона за МВР и Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“.

Чл. 4. Мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари са:

1. комплексна проверка на клиентите;
2. събиране и изготвяне на документи и друга информация при условията и по реда на ЗМИП и ЗПСК;
3. съхраняване на събраните и изготвените за целите на ЗМИП и ЗПСК документи, данни и информация;
4. оценка на риска от изпиране на пари;
5. разкриване на информация относно съмнителни операции, сделки и клиенти;
6. разкриване на друга информация за целите на този закон;
7. контрол върху дейността на задължените субекти;
8. обмен на информация и взаимодействие на национално равнище, както и обмен на информация и взаимодействие между дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“, звената за финансово разузнаване на други държави и юрисдикции, както и с компетентните в съответната сфера органи и организации на други държави.

Глава втора ИДЕНТИФИЦИРАНЕ НА КЛИЕНТИ, СЪБИРАНЕ, СЪХРАНЯВАНЕ И РАЗКРИВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Раздел първи ИДЕНТИФИЦИРАНЕ НА КЛИЕНТИ И ПРОВЕРКА НА ИДЕНТИФИКАЦИОННИТЕ ДАННИ

Чл. 5. Проверката на идентификационните данни на клиентите и действителните собственици се извършва преди или в процеса на установяването на отношения, свързани с процедури по реда на ЗПСК, както и когато възникне съмнение за верността, актуалността или адекватността на представените идентификационни данни за клиентите и за техните действителни собственици, или когато бъде получена информация за промяна в тях.

Чл. 6. (1) Идентифицирането на клиенти и проверка на тяхната идентификация се извършва чрез комплексна проверка, включваща следните мерки:

1. идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация въз основа на документи, данни или информация, получени от надеждни и независими източници;
2. идентифициране на действителния собственик и предприемане на подходящи действия за проверка на неговата идентификация по начин, който дава достатъчно основание да се приеме за установен действителния собственик, включително прилагане на подходящи мерки за изясняване на структурата на собственост и контрол на клиента;
3. събиране на информация и оценка на целта и характера на деловите взаимоотношения, които са установени или предстои да бъдат установени с клиента, в предвидените в ЗМИП случаи;
4. изясняване на произхода на средствата в съответствие с изискванията на ЗПСК;
5. текущо наблюдение върху установените делови взаимоотношения и проверка на сделките и операциите, извършвани през цялото времетраене на тези взаимоотношения, доколкото те съответстват на рисковия профил на клиента и на събраната при прилагане на мерките по т. 1 - 4 информация за клиента и/или за неговата стопанска дейност, както и своевременно актуализиране на събраните документи, данни и информация.

Чл. 7. (1) Мерките за комплексна проверка на клиента се прилагат при:

1. установяване на делови взаимоотношения;
2. извършване на случайна операция или сключване на случайна сделка на стойност, равна или надвишаваща левовата равностойност на 15 000 евро или тяхната равностойност

в друга валута, независимо дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция, или чрез няколко свързани операции;

3. извършване на случайна операция или сключване на случайна сделка на стойност, равна или надвишаваща левовата равностойност на 5000 евро или тяхната равностойност в друга валута, когато плащането се извършва в брой, независимо дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция, или чрез няколко свързани операции;

4. извършване на случайна операция или сключване на случайна сделка, която представлява превод на средства съгласно чл. 3, т. 9 от Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно информацията, придружаваща преводите на средства, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1781/2006 (ОВ, L 141/1 от 5 юни 2015 г.), на стойност, равна или надвишаваща левовата равностойност на 1000 евро или тяхната равностойност в друга валута.

(2) В случаите, при които поради характера на случайната операция или сделка нейната стойност не може да бъде определена към момента на извършването ѝ, мерките за комплексна проверка на клиента се прилагат не по-късно от момента, в който стойността на операцията или сделката бъде определена, ако тя е равна или надвишава:

1. левовата равностойност на 15 000 евро или тяхната равностойност в друга валута, независимо от начина, по който се извършва плащането, и дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция, или чрез няколко свързани операции;

2. левовата равностойност на 5000 евро или тяхната равностойност в друга валута, когато плащането се извършва в брой, независимо дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция, или чрез няколко свързани операции.

(3) Случаите по ал. 2 не изключват задължението за прилагане на мерките за комплексна проверка на клиента при условията на ал. 1.

(3) Мерките за комплексна проверка се прилагат при всеки случай на съмнение за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход независимо от стойността на операцията или сделката, рисковия профил на клиента, условията за прилагане на мерките за комплексна проверка или други изключения, предвидени в ЗМИП или в правилника за прилагането му.

(4) При извършване на комплексната оценка се вземат предвид и рисковите фактори, установени в чл. 16- чл. 20 от ППЗМИП.

(5) В случаите, при които не могат да се изпълнят изискванията за комплексна проверка по чл. 10, т. 1 – т. 4 от ЗМИП, следва да се откаже извършването на операцията или сделката или установяването на делови взаимоотношения.

Чл. 8. В Общинска агенция за приватизация се поддържа актуална информация за сключените с клиентите сделки и за извършваните във връзка с тях операции, която периодично се преглежда и актуализира при необходимост.

Чл. 9. Идентифицирането на клиентите и проверката на идентификацията се извършват чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник.

Чл. 10. (1) Идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него.

(2) При идентифицирането на физически лица се събират данни за:

1. имената;

2. датата и мястото на раждане;

3. официален личен идентификационен номер или друг уникален елемент за установяване на самоличността, съдържащ се в официален документ за самоличност, чийто срок на валидност не е изтекъл и на който има снимка на клиента;

4. всяко гражданство, което лицето притежава;

5. държава на постоянно пребиваване и адрес (номер на пощенска кутия не е достатъчен).

(3) При встъпване в делови взаимоотношения се събират и данни за професионалната дейност на лицето и целта и характера на участието на лицето в деловите

взаимоотношения чрез използване на документи, данни или информация от надежен и независим източник, попълване на въпросник/декларация или по друг подходящ начин.

(4) Когато в официалния документ за самоличност не се съдържат всички данни, събирането на липсващите данни се извършва чрез представяне на други официални документи за самоличност или други официални лични документи, чийто срок на валидност не е изтекъл и на които има снимка на клиента, и снемане на копие от тях.

(6) При липса на друга възможност събирането на данните може да се извърши и чрез представянето на други официални документи или документи от надежен и независим източник.

(7) Когато идентифицирането се извършва без присъствието на подлежащото на идентификация физическо лице, идентифицирането може да се извърши и чрез представяне на нотариално заверено копие на официален документ за самоличност.

Чл. 11. (1) Идентифицирането на юридически лица и други правни образувания се извършва чрез представяне на оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение от съответния регистър за актуалното им състояние и заверено копие от учредителния договор, учредителния акт или от друг документ, необходим за установяване на данните по чл. 54, ал. 4 от ЗМИП.

(2) При наличието на официален публичен търговски или регистър, в който е регистрирано юридическото лице, идентифицирането му се осъществява чрез извършване на справка в търговския регистър или в съответния публичен регистър по партидата на юридическото лице и документиране на предприетите действия по идентифицирането. Когато данните, необходими за идентифицирането на юридическо лице, не попадат в обхвата на подлежащите на вписване в търговския регистър или в съответния публичен регистър обстоятелства, не са публично достъпни или предприетите действия не бъдат документираны, събирането им се извършва по реда на ал. 1.

(3) При идентифицирането на юридически лица и други правни образувания задължително се установят структурата на собственост, управление и контрол на клиента – юридическо лице или друго правно образувание.

(4) При идентифицирането на юридически лица и други правни образувания се събират данни за:

1. наименованието;
2. правноорганизационната форма;
3. седалището;
4. адреса на управление;
5. адреса за кореспонденция;
6. актуалния предмет на дейност или целта и характера на деловите взаимоотношения или на случайната операция, или сделка;
7. срока на съществуване;
8. контролните органи, органите на управление и представителство;
9. вида и състава на колективния орган на управление;
10. основното място на търговска дейност.

(5) Когато в документите не се съдържат данните по предходната алинея (съответно по чл. 54, ал. 4 от ЗМИП), събирането им се извършва чрез представяне на други официални документи.

(6) Когато определена дейност подлежи на лицензиране, разрешение или регистриране, клиентите, встъпващи в делови взаимоотношения или извършващи сделки или операции със или чрез лице по чл. 4 във връзка с тази дейност, представят заверено копие от съответната лицензия, разрешение или удостоверение за регистрация.

(7) По отношение на законните представители на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, пълномощниците и другите физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентификацията на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, се прилага чл. 10 от настоящите Правила.

(8) При съмнение, че лицето, което извършва операция или сделка, не действа от свое име и за своя сметка, се предприемат едно или повече от изброените действия за

установяване на потенциална свързаност с трети лица и идентифициране на тези трети лица:

1. в случаите на установяване на делово взаимоотношение – осъществява се разширено текущо наблюдение върху извършваните в рамките му операции и сделки;
2. в случаите на случайни операции и сделки – извършва се проверка за други случайни операции и сделки, извършени от или от името и/или за сметка на същия клиент;
3. извършва се преглед на събраните в хода на комплексната проверка документи, данни и информация за клиента и неговия действителен собственик;
4. изискват се допълнителни документи;
5. извършват се справки в публично достъпни местни и чуждестранни официални търговски, дружествени и други регистри;
6. извършват се справки в публично достъпни източници на информация;
7. изисква се потвърждение на идентификацията от друго лице по чл. 4 от ЗМИП или от лице, задължено да прилага мерки срещу изпирането на пари в друга държава членка или в трета държава по чл. 27 от ЗМИП;
8. предприемат се други мерки, които се считат като подходящи.

Чл. 12. (1) Проверката на събраните идентификационни данни се извършва чрез използването на един или повече от следните способности:

1. изискване на допълнителни документи;
2. потвърждаване на идентификацията от друго лице по чл. 4 от ЗМИП или от лице, задължено да прилага мерки срещу изпирането на пари в друга държава членка или в трета държава по чл. 27 от ЗМИП;
3. извършване на справки в електронни страници и бази от данни на местни и чуждестранни компетентни държавни и други органи, предоставени за публично ползване за целите на проверката на валидността на документи за самоличност и на други лични документи или на проверката на други данни, събрани при идентификацията;
4. извършване на справки в публично достъпни местни и чуждестранни официални търговски, фирмени, дружествени и други регистри;
5. използване на технически средства за проверка на истинността на представените документи;
6. установяване на изискване първото плащане по операцията или сделката да се осъществи чрез сметка, открита на името на клиента, в кредитна институция от Република България, от друга държава членка или от банка от трета държава по чл. 27 от ЗМИП;
7. повторно изискване на представените при извършване на идентификацията документи и проверка за наличие на промяна в идентификационните данни – при проверка на идентификацията в хода на вече установени делови взаимоотношения, когато идентификацията е била извършена при встъпването в такива отношения;
8. друг способ, който дава основание да се приеме идентифицирането на клиента за надеждно извършено.

(2) При установяване на делови взаимоотношения или извършване на случайна операция или сделка чрез електронно изявление, електронен документ или електронен подпис, или чрез друга форма без присъствието на клиента, се извършва проверка на събраните идентификационни данни чрез използване на два или повече от способите, посочени по-горе.

(3) Предприетите действия се документират, като в документите за извършената проверка на идентификацията задължително се съдържа и информацията относно датата и часа на извършване на предприетите действия, както и имената и длъжността на лицето, което ги е извършило.

Раздел втори

Идентифициране на действителните собственици и проверка на тяхната идентификация

Чл. 13. (1) Идентифицирането на всяко физическо лице, което е действителен собственик на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, се извършва чрез събирането на:

1. справка от съответния регистър и документите по чл. 64 от ЗМИП;

2. документите и справките по чл. 54, ал. 1 и ал. 2 от ЗМИП, както и други документи, от които да са видни действителният собственик, характерът и видът на собствеността или контролът съгласно § 2 от допълнителните разпоредби на ЗМИП, както и да няма съмнение, че лицето, за което е получена информация по т. 1, е актуалният действителен собственик;

3. декларация от законния представител или от пълномощника на юридическото лице.

(2) За всяко физическо лице, което е действителен собственик на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, се събират данните по чл. 53, ал. 2 от ЗМИП.

(3) За клиентите – юридически лица, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, които се подчиняват на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, се събира информацията за дяловото участие, подлежаща на разкриване по реда на глава единадесета, раздел I от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, или аналогична информация относно дружества на регулиран пазар извън Република България.

(4) В зависимост от вида на клиента и нивото на риск, което произтича от установяването на клиентските отношения и/или от извършването на сделки или операции с такъв вид клиент, се предприемат действия за проверка на идентификацията на физическите лица, които са действителни собственици на клиент – юридическо лице или друго правно образувание.

Чл. 14. Клиентите – юридически лица, или други правни образувания с номинални директори, номинални секретари или номинални собственици на капитала, представят удостоверение, договор или друг валиден документ според законодателството на юрисдикцията, в която са регистрирани, изходящ от централен регистър или от регистриращ агент, от който е видно кои са действителните собственици на клиента – юридическо лице или друго правно образувание.

Чл. 15. (1) Задължително се установят дали клиентът действа от свое име и за своя сметка, или от името и/или за сметка на трето лице. Когато операцията или сделката се извършва чрез представител, се изискват доказателства за представителната власт и за идентификация на представителя и представявания.

(2) Когато операцията или сделката се извършва от името и/или за сметка на трето лице без упълномощаване, се извършва идентифициране и проверка на идентификацията на третото лице, от името и/или за сметка на което е извършена операцията или сделката, и лицето, извършило операцията или сделката.

(3) При съмнение, че лицето, което извършва операция или сделка, не действа от свое име и за своя сметка, се предприемат подходящи мерки за събиране на информация за идентифициране и проверка на идентификацията на лицето, в чиято полза реално се извършва операцията или сделката.

Раздел трети

Изясняване на произхода на средствата

Чл. 16. (1) Произходът на средствата се изяснява чрез прилагане на поне два от следните способи:

1. представяне на документи, изискуеми по ЗПСК и събиране на информация от клиента за основната му дейност, включително за действителния и очаквания обем на деловите взаимоотношения и на операциите или сделките, които се очаква да бъдат

извършвани в рамките на тези взаимоотношения, чрез попълване на въпросник или по друг подходящ начин;

2. събиране на друга информация от официални независими източници – данни от публично достъпни регистри и бази от данни и други;

3. използване на информация, събирана във връзка с изпълнението на изискванията на ЗМИП или други закони и подзаконовни нормативни актове, включително Валутния закон, която да показва ясен произход на средствата;

4. използване на информация, обменяна в рамките на групата, която да показва ясен произход на средствата, когато е приложимо;

5. проследяване на паричните потоци в рамките на установените делови взаимоотношения с клиента, при което да е виден ясен произход на средствата, когато е приложимо.

(2) При невъзможност за изясняване на произхода на средствата след изчерпване на способите, както и в случаите, при които прилагането на поне два от способите е довело до противоречива информация, изясняването на произхода на средствата се извършва чрез писмена декларация от клиента или от неговия законен представител или пълномощник по образец – приложение № 4 към ППЗМИП.

Раздел четвърти

Съхраняване на информация

Чл. 17. Всички събрани и изготвени по реда на ЗМИП и правилника за прилагането му документи, данни и информация се съхраняват за срок от 5 години. За съхраняването на информацията се прилагат правилата на глава трета от ЗМИП.

Раздел пети

Разкриване на информация при съмнение за изпиране на пари

Чл. 18. (1) При съмнение и/или узнаване за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход се уведомя незабавно дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ преди извършването на операцията или сделката, като забавянето на нейното осъществяване може да бъде в рамките на допустимия срок съгласно ЗПСК и нормативните актове, уреждащи приватизацията. В уведомлението се посочва максималния срок, в който операцията или сделката може да се отложат.

(2) Когато забавянето на операцията или сделката е обективно невъзможно или има вероятност това да осуети действията по преследване на бенефициерите на съмнителна сделка или операция, се уведомява дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ незабавно след извършването ѝ, като се посочват причините, поради които забавянето е било невъзможно.

(3) Уведомяването на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ може да се извърши и от служители, които не отговарят за прилагането на мерките срещу изпирането на пари.

(4) Дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ се уведомява за всяко плащане в брой на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, извършено от или на техен клиент в рамките на установените отношения или при случайни сделки или операции.

ГЛАВА III. ОЦЕНКА НА РИСКА

Чл. 19. (1) За изготвяне на оценка на риска се отчитат най-малко следните категории рискови фактори, свързани със:

1. клиента и действителния собственик на клиента (когато е приложимо);

2. държавата или географската зона, в която е установен клиентът или неговият действителен собственик или в която клиентът или неговият действителен собственик извършва стопанската си или професионалната си дейност или с която е свързан по друг начин;

3. вида на извършваните сделки или операции и техните механизми.

(2) При идентифицирането и оценката на рисковете се взема предвид информация, която се съдържа в:

а) извършваната от Европейската комисия наднационална оценка на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризъм;

б) оценките на риска по чл. 95 и 98 от ЗМИП;

в) оценките на риска по чл. 100 от ЗМИП, ако е приложимо;

г) информацията, събрана в хода на комплексната проверка на клиента;

д) насоки, решения или документи, приети от институции на Европейския съюз, Групата за финансови действия срещу изпирането на пари (FATF), международни организации с компетентност в сферата на превенцията и предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма;

е) насоки, решения или документи, приети от държавни органи и институции с компетентност в сферата на превенцията и предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма;

ж) друга достъпна информация при задължително отчитане надеждността на източника ѝ.

(3) При изготвянето на оценка на риска се вземат предвид най-малко предназначението на установяваното делово взаимоотношение, разкритата сметка и извършваната сделка или операция, равнището на активите, които клиентът ще депозира, съответно размера на предстоящата сделка или операция, както и регулярността или продължителността на установяваното делово взаимоотношение.

(4) При изготвянето на оценките на риска се съобразяват видът на лицето по чл. 4 от ЗМИП и обемът на извършваната от него дейност.

(5) При годишен оборот над 20 000 лв. от дейността по приватизация оценката на риска се извършва чрез използване на критерии за оценка на риска, изготвени и публикувани от Държавна агенция "Национална сигурност".

(6) Независимо от размера на годишния оборот, може да се изготви оценка на риска и когато се прецени, че е налице опасност от:

1. изпиране на пари или финансиране на тероризъм от отделни терористи, терористични организации и лица, финансиращи тероризма;

2. прикриване финансирането на тероризъм чрез използването на лица със законни цели и дейност, включително с цел избягване блокиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси;

3. отклоняване на средства, предназначени за законни цели, към отделни терористи, терористични организации и лица, финансиращи тероризма.

Чл. 20. (1) При идентифицирането на рисковете, свързани с клиента и неговия действителен собственик, следва да се отчитат рискови фактори, свързани със:

1. стопанската или професионалната дейност на клиента и на действителния собственик на клиента;

2. репутацията на клиента и на действителния собственик на клиента;

3. вида и поведението на клиента и на действителния собственик на клиента.

(2) Рисковите фактори, които се отчитат за идентифициране на рисковете по ал. 1, свързани със стопанската или професионалната дейност на клиента или неговия действителен собственик, могат да включват:

1. свързаност със сектори, които се свързват с по-висок риск от корупция;
2. свързаност със сектори, които се свързват с по-висок риск от изпиране на пари и финансиране на тероризъм;
3. свързаност със сектори, за които е характерно активно използване на парични средства в брой;
4. за клиент юридическо лице или друго правно образувание – целта и предмета на дейност, включително дали се ползва за управление на активи;
5. принадлежност към някоя от категориите по чл. 36 от ЗМИП;
6. заемане на друга важна позиция, която, въпреки че не попада в обхвата на чл. 36 от ЗМИП, би могла да даде възможност за злоупотреба с това положение за лично облагодетелстване или облагодетелстване на трето лице;
7. за клиент юридическо лице – принадлежност към категория, спрямо която са налице законови изисквания за оповестяване, които осигуряват адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността;
8. за клиент държавен или местен орган в друга държава или юрисдикция – нивото на корупция в съответната държава или юрисдикция;
9. съответствието на установеното за предишната, настоящата и планираната стопанска или професионална дейност на клиента или неговия действителен собственик с наличната за него информация;
10. принадлежност към списъците по чл. 46 от ЗМФТ;
11. други рискови фактори, определени от лицето по чл. 4 от ЗМИП.

(3) Рисковите фактори, които се отчитат за идентифициране на рисковете по ал. 1, свързани с репутацията на клиента или неговия действителен собственик, могат да включват:

1. наличие на информация в медиите или в други надеждни източници на информация за повдигнати обвинения за тероризъм или финансиране на тероризъм или за блокиране на активи на клиента или неговия действителен собственик или на лице, свързано с тях, във връзка с прилагането на мерки срещу финансиране на тероризъм;
2. наличие на негативна информация за клиента или действителния му собственик, включително относно повдигнати обвинения или подозрения в престъпна дейност, в медиите или в други надеждни източници на информация;
3. наличие на предходни уведомления по чл. 72 от ЗМИП или по чл. 9, ал. 3 от ЗМФТ;
4. други рискови фактори, определени от лицето по Общинския съвет.

(4) Рисковите фактори, които се отчитат за идентифициране на рисковете по ал. 1, свързани с вида и поведението на клиента или неговия действителен собственик, могат да включват:

1. невъзможност или нежелание за представяне на убедителни доказателства за самоличността;
2. наличие на съмнения относно достоверността или точността на идентификационните данни;
3. степента на прозрачност на структурата на собственост на клиента юридическо лице или друго правно образувание, както и доколко при сложна структура на собственост за това са налице основателни причини от законов или бизнес характер;
4. избягване установяването на делово взаимоотношение и предпочитане извършването на случайни сделки или операции, когато същото е нецелесъобразно;
5. стремеж към дистанционно установяване на деловото взаимоотношение или дистанционно извършване на сделки или операции, когато причината за същото не може да се установи с оглед на информацията на разположение на лицето по чл. 4 от ЗМИП или не съответства на наличната информация за клиента;
6. емитиране или наличие на акции на приносител или номинални собственици;
7. при промени в структурата на собственост и контрол на клиент юридическо лице или друго правно образувание – основанията за това;

8. наличие или липса на икономическа или законна логика или цел на заявени или извършвани сделки или операции, които са сложни, необичайни или неочаквано големи или имат необичайна или неочаквана обосновка или които се извършват по необичайни схеми;

9. стремеж към прекомерна поверителност и нежелание за предоставяне на голям обем от информация за целите на комплексната проверка;

10. степента на съответствие на установения произход на средствата и източник на имуществено състояние с наличната за клиента и действителния му собственик информация;

11. когато клиентът е юридическо лице с нестопанска цел – възможността за злоупотреба за целите на финансирането на тероризъм;

Чл. 21. (1) При идентифицирането на рисковете, свързани с държавите и географските зони, в които клиентът или действителният собственик на клиента са установени, извършват стопанската си или професионална дейност или с които са свързани по друг начин, следва да се отчитат рискови фактори, свързани със:

1. ефективността на системите за превенция и предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма в съответната държава или географска зона;

2. нивото на риск от финансиране на тероризъм в съответната държава или географска зона;

3. нивото на прозрачност и степента на спазване на данъчното законодателство в съответната държава или географска зона;

4. нивото на предикатната за изпирането на пари престъпна дейност в съответната държава или географска зона.

(2) Рисковите фактори, които се отчитат за идентифициране на рисковете по ал. 1, свързани с ефективността на системите за превенция и предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма, могат да включват:

1. принадлежност на държавата или юрисдикцията към списъка по чл. 46, ал. 3 от ЗМИП;

2. наличие на указания на директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ по чл. 46, ал. 5 от ЗМИП.

(3) За определянето на по-висок риск, произтичащ от ефективността на системите за превенция и предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма, могат да бъдат вземани предвид и налична в медиите или други надеждни източници информация, че държавата или юрисдикцията не разполага с ефективни системи за превенция и противодействие на изпирането на пари и финансирането на тероризма.

(4) Рисковите фактори, които се отчитат за идентифициране на рисковете по ал. 1, свързани с нивото на риск от финансиране на тероризъм, могат да включват:

1. наличието или липсата на наложени на държавата или юрисдикцията санкции, ембарго или подобни мерки, например от Европейския парламент и от Съвета или от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации;

2. наличието или липсата на информация в медиите или информация от надеждни източници, че съответната държава или юрисдикция предоставят финансиране или подкрепа за терористични дейности или на територията ѝ действат терористични организации.

(5) Рисковите фактори, които се отчитат за идентифициране на рисковете по ал. 1, свързани с нивото на прозрачност и степента на спазване на данъчното законодателство, могат да включват:

1. налична информация от надеждни източници относно степента на спазване и ефективно прилагане на международните стандарти за прозрачност и обмен на информация за данъчни цели;

2. ангажираност и ефективно въвеждане на Общия стандарт за предоставяне на информация относно автоматичния обмен на информация за финансови сметки (CRS);

3. наличието или липсата на надеждни и достъпни регистри на действителните собственици.

(6) Рисковите фактори, които се отчитат за идентифициране на рисковете по ал. 1, свързани с нивото на предикатната за изпирането на пари престъпна дейност, могат да включват:

1. наличие на информация в медиите или други надеждни и достоверни публични източници за нивата на корупция, данъчни престъпления, организирана престъпност или друга предикатна за изпирането на пари престъпна дейност;

2. наличие на информация в медиите или други надеждни и достоверни публични източници за капацитета за ефективното разследване и наказателно преследване на престъпленията по т. 1 от компетентните органи в съответната държава или юрисдикция.

(7) При идентифицирането на рисковете и отчитането на рисковите фактори по ал. 2 – 6 надеждните източници на информация могат да включват доклади от механизми за взаимни оценки, подробни доклади за оценка или публикувани доклади за последващи мерки от съответните международни организации с компетентност в конкретната област.

Чл. 22. (1) Оценка на риска се актуализират периодично всяка година, като при изготвянето и актуализирането им задължително се съобразяват и отразяват резултатите от националната оценка на риска по чл. 95, ал. 1 от ЗМИП, както и резултатите от наднационалната оценка на риска и препоръките на Европейската комисия по чл. 95, ал. 2 от ЗМИП.

(2) Независимо от периодите за актуализация, се предприемат незабавно действия за актуализиране на оценката на риска, когато при прилагане на мерките за комплексна проверка по чл. 10, т. 4 и 5 от ЗМИП се установят несъответствие на информацията за клиента, сделките и операциите с характера и целта на установеното делово взаимоотношение и с установения по отношение на делово взаимоотношение с клиента риск.

(3) Оценка на риска се документират и се съхраняват по реда на глава трета, раздел I от ЗМИП.

(4) Оценка на риска са достъпни за дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" и за органите за надзор.

ГЛАВА IV. ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 23. (1) Общинският съвет публикува настоящите Вътрешни правила на официалните си интернет страница, както и на интернет страницата на Общинска агенция за приватизация.

(2) Всеки служител на Общинската агенция за приватизация и лицата, на които е възложено изпълнение на функции, свързани с нейната дейност, следва да познават настоящите Вътрешни правила, като ги прилагат в своята дейност, свързана с процесите на приватизация в Община Велико Търново.

(3) Всички служители на Общинската агенция за приватизация и лицата, на които е възложено изпълнение на функции, свързани с нейната дейност, попълват писмени декларации, че са запознати със ЗМИП, ППЗМИП и настоящите Вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и се задължават да ги спазват при изпълнението на трудовите си задължения и възложените им функции, свързани с процесите на приватизация в Община Велико Търново.

Чл. 24. Изпълнителният директор на Общинската агенция за приватизация периодично организира провеждане на обучение за всички служители на Общинската агенция за приватизация и лицата, на които е възложено изпълнение на функции, свързани с нейната дейност, относно техните задължения и отговорности във връзка с мерките за предотвратяване на изпирането на пари, както и критериите за разпознаване на съмнителните операции.

Настоящите Правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари са приети на основание чл. 101, ал. 1 от ЗМИП с Решение №/.....2019 г. от Общински съвет Велико Търново, взето по Протокол №/.....2019 г.